

tal af Professorer, vist ikke let kan tilfidesættes. Der vil jo, om jeg saa maa sige, indtræde et fortlørligere Forhold mellem Elever og Professorer paa Akademiet; og navnlig vil jeg tillade mig at foreholde til Overveielse, at her ikke er Spørgsmaal om Andet end en Udvikling ad en reen praktisk Vej. Hele Tanken om Forelæsnings og Foredrag, om Underviisning ved Lærere ad en, om jeg saa maa sige, mere theoretisk Vej vil der for de Kunstnere, der allerede have naaet et saadant Punkt, at de deeltage i Underviisningen i de høiere Skoler, ikke mere kunne være Spørgsmaal om. Man vil udsætte Kunstakademiets Besøgere for let at henfalde til Censibighed, naar de i de enkelte Retninger nærmest kun ere henviste til at modtage Underviisning og Veiledning af en enkelt Kunstner; man kan, for at tage et Exempel, ikke betragte Malerhaandværket; der er forskjellige Fortrin, som kun tilhøre een begavet Kunstner, medens andre Fortrin kunne tilhøre en anden: enhver Kunstner har sin Individualitet, og det vil være af stor Betydning for Kunsten i dens Udvikling, at Professorerne ved deres praktiske Arbejder i Atelieret — thi jeg vender tilbage til den Bemærkning, at de mundtlige Foredrag ikke bethyde Meget i Kunstens Udvøelse — kunne fremstille de forskjellige Sider af Kunsten og saaledes modvirke den Censibighed, som ellers let udvikler sig. Naar derfor vore Forsædere for en lang Række Aar tilbage have holdt paa et større Antal Professorer, saa forekommer det mig, at det vilde være overordentlig misligt at følge en saadan henkastet Idee som den, der nu er fremkommen om, at Tallet 7 skulde indskrænkes til 3. At der netop er Spørgsmaal om den praktiske Vej, forekommer mig tydeligt at fremgaa af det Reglement for Akademiet, der allernaadigst er approberet 1842, hvori der navnlig omtales, at Kunstnerne skulde modtage de yngre begavede Mænd i deres Atelier, thi det maa vel holdes for Die, at Charlottenborg netop har sin store Betydning for Kunsten derved, at det dels har Ateliererne samlede paa eet Sted og dernæst Værelser af en saadan Bessaffenhed, at de i høi Grad egne sig til at være Atelier. Ethvert Forslag, der altsaa gaaer ud paa, saaledes at indskrænke

Antallet af dem, der ved deres hele Stilling ere kaldede til at være Ungdommens Veiledere, medens man henviser denne til at modtage sin Veiledning rundt omkring i Byen, hvor ethvert Tilshyn i Grunden er umuligt, forekommer mig derfor at være særdeles misligt. Jeg tillader mig i Forbindelse hermed at udtale en Bemærkning, som dog maaskee her kan være paa rette Sted, nemlig den, at det i Regjeringens Forslag er antydet, at Brændedeputaterne skulde falde bort, hvilket der maaskee kan være god Grund til; men i Reglementet af 1842 er der til Brændedeputaterne knyttet den Forpligtelse for Akademiets Lærere, at de skulde modtage Eleverne i deres Atelier, og der er netop i Reglementet lagt megen Vægt paa den praktiske Udvikling. Jeg forudsætter dog, at den Forpligtelse, der paaligger Kunstnerne til at holde deres Atelier saaledes opvarmede, at de kunne modtage Besøgerne deri, ikke vil falde bort, selv om Brændedeputaterne bortfalde; jeg mener kun, at der i saa Henseende er en Ulydelighed i Udfæstet, men jeg antager, at denne Bemærkning allerede vil være tilstrækkelig for at hende Opmærksomheden paa, at den nævnte Forpligtelse ikke kan bortfalde, fordi Brændedeputaterne paa Grund af forandrede Røningsforhold ophøre. — En anden Ting tillader jeg mig i Forbindelse hermed at omtale, fordi den vel kan egne sig til offentlig Paaagtning, og det er den, at den Leilighed paa Akademiet, der egentlig egner sig bedst til Atelier, er Secretairens Leilighed; den burde vistnok overlades en af de begavede Kunstnere, thi jeg indseer ikke, at en Secretair til Udførelse af sine Forretninger behøver en Bolig, der i kunstnerisk Henseende turde være Fortrinnet for alle de andre. Den ærede Ordfører tilligemed et andet æret Medlem har i Betænkningen Sp. 170, Linie 13, antydet, at Bestyrelsen af Akademiets Underviisning „skæer i Forbindelse med de øvrige Lærere, og at den omfatter baade Aften- og Dagclasserne“. Den høitæredede Minister har ved Sagens første Indledning skarpt fremhævet, at der i Akademiet er forskjellige Partier, hvilket i enkelte Retninger ikke lidet besværer Underviisningens Gang og Akademiets Virksomhed. Jeg vil tillade mig at bemærke, at der efter det nuvæ-